

Учителят Беинса Дуно за Доброто

Добър човек е онзи, който и при най-мъчните условия да го поставиш, той ще излезе от тях и може да ги преодолее. А пък **лош човек** е онзи, който при най-добрите условия не може да преодолее мъчнотиите. Не иска да ги преодолее.

Обективни и субективни разсъждения, 14 лекция МОК, 18 януари 1935 г

Свободен човек е само онзи, който върши добро. А онзи, който върши зло, е роб на злото. Докато човек се подчинява на човешката воля, той е роб. Но в момента, в който каже, че не може да се подчинява на воля, която противоречи на Божията, той е свободен. Работим ли в съгласие с Бога, тогава сме свободни.

Акордиране на човешката душа, стр. 174

Ум населен със светли мисли, сърце, обитаемо от светли чувства, и воля, изразителка на благородни постъпки, са вечните подтици на Духа на доброто. Непрестанно следвайте този път.

Светът на Великите души

В човека живеят две същества - едното способно и добро, а другото мързеливо и лъжливо. И той някога отива на страната на едното, някога на страната на другото. Обаче той трябва разумно да се справи с тях и да даде надмощие на доброто в себе си.

Дойдем ли до абсолютното разбиране на живота, ще видим, че там съществува и добро и зло, които взаимно се координират. Там, дето доброто се увеличава, и злото се увеличава; дето доброто се намалява, и злото се намалява. Дето богатството се увеличава, и сиромашията се увеличава; дето богатството се намалява, и сиромашията намалява. Дето здравето се увеличава, и болестите се увеличават; дето здравето се намалява, и болестите се намаляват.

Махне ли се злото, половината свят престава да съществува. Злото е толкова необходимо, колкото и доброто. Следователно, не се стремете да унищожите злото, но бъдете будни да не правите зло. Това се постига с прилагане на доброто. Ще се пазите да не правите зло и ще оставите злото да работи за вас. Досега хората са работили за злото, т.е. те са били слуги на злото, а господари на доброто. Сега ще обърнете нова страница на живота: Ще станете слуги на доброто, а господари на злото.

Някой ще каже: "Злото Бог не е направил. Така че лошото влияние да не се разпространява". Тогаз и доброто не щеше да се разпространява. Но понеже доброто е по-силно, то всякога влиянието на доброто ще е по-голямо. Макар и лошите хора да са повече, то добрите хора са по-силни. Хиляда души, които направят зло, то един човек като направи добро, то се компенсира. Ако си добър човек, ти струваш, колкото 1000 лоши хора. Затова всякога лошите хора искат да обърнат един човек към тях си, защото това е голям капитал.

Вие сега мислите, че има повече лоши хора, отколкото добри. Това не е вярно. Има повече добри хора, отколкото лоши.

Дървото за познаване на доброто и злото не представя нищо друго, освен лошите хора в света. Значи, Бог е забранил на човека да се храни с плодовете на лошите хора. За да бъде здрав, човек трябва да се храни само с плодовете на добрите хора. Това е новият закон в света.

Свършенството на човека се обуславя от неговите органи. Когато едно качество или една добродетел у човека е добре развита, този човек благоухае. Добрият човек, за пример, благоухае. Лошите хора са подобни на замътени яйца. Доближите ли се близо до тях, те разнасят миризмата си надалеч; те миришат лошо.

В един манастир умира игуменът направил доста големи злоупотребления и като дошъл новият игумен на манастиря, сметките объркани. Започнал да се моли да дойде старият игумен да оправи сметките, защото него държат отговорен. Като се молил, дошъл игуменът, но той бил в ада. Оправил сметките на манастиря, но там, дето стъпел кракът му, оттам насетне никой човек не могъл да стъпи в манастиря от воня. Всичките изоставили манастиря, от голямата воня никой не могъл да остане.

Казвам: Няма по-лоша воня от един грешен човек. Най хубавото ухание е праведният.

Къде трябва да търсите лошите и добрите хора? Лошите и добрите хора не са вън от вас, но вътре във вас. Лошите хора са вашите лоши мисли и чувства. Следователно, не очаквайте нищо добро от вашите лоши мисли и чувства. Доброто можете да получите само от вашите добри мисли и чувства.

Казвам: Добрите мисли и добрите чувства са водата на живота - живата вода. Лошите мисли и лошите чувства представят оцет - който пие от този оцет, той непременно ще умре. Добрите постъпки са хлябът на живота - живият хляб. Лошите постъпки представят обикновения хляб, от който хората умират. Защо хората умират от този хляб? - Защото този хляб лесно плесенясва. Следователно, не пие ли човек само от живата вода и не яде ли само от живия хляб и него ще сполети това, което сполетя и Христа. И в края на краищата, и той ще каже: "Свърши се!"

Мястото на личните чувства в човека е на задната част на главата. Те представят неговия Запад. Мястото на милосърдието е пък на горната част на главата. То представлява неговия Изток. Значи мястото на доброто в човека е в горната част на главата, а злото, което кара да греши, е отзад на главата.

За да се запази човек от разрушителното действие на силите, които се крият в междумолекулните и междумолекулните пространства на нервната му система, окултната наука казва: Не противодействай на своите добри чувства и желания! Не противодействай на своите възвишени мисли! Природата не търпи никакви противодействия. Който не я слуша, тя ще го разтърси. Същото научно обяснение се прилага и при земетресенията. Земетресенията се дължат на напрежението, което изпитват силите на Земята в междумолекулните й пространства. Това напрежение предизвиква разширяване на тия пространства, което се изпитва от нас като земетресения. Напрежението върху силите на Природата не е нищо друго, освен космическа енергия, която идва от хората, от всички живи същества на Земята. Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии. Следователно,

материята живее и съществува поради космическия човек. Ако той умре, т.е. престане да живее на Земята и Земята ще умре - няма повече да съществува. Ние сме дошли на Земята, за да може тя да живее. Значи, недиференцираната материя приема живота, който минава през хората. Когато казваме, че човек е причина за земетресенията, подразбираме онези човешки мисли, които са в състояние да подпушат междумолекулната енергия на Земята. Чрез земетресенията Природата стресва хората, уплашва ги, а по този начин тя трансформира енергиите си. Когато се проповядва на хората да живеят добре, да не изтезават и да не колят животните, целта е да ги заставят чрез молитви, чрез добри дела да преработят недиференцираната материя на Земята, да отпушат запушените ѝ отвори, да се избегнат земетресенията и катастрофите, които стават в Природата. В Божествения свят не съществуват никакви сътресения, никакви катастрофи. Там всичко е абсолютна хармония. Дисхармония съществува само на физическия свят, причина заради която са хората.

Докато със своя живот човек става причина за подпушване на междумолекулните и междуатомните пространства в своята нервна система, а оттам и на земята, злото винаги ще го следва, във форма на земетресения, експлозии, нещастия, страдания. Дали разбира причините на тези неща, не е важно. Един ден все ще ги разбере, ще престане да се подпушва. Атомите и молекулите са живи, разумни същества. Между тях съществуват нежни чувства. Атомът на кислорода, като нежен, внимателен кавалер, пише любовно писмо на два атома водород, като им казва, че не може да живее без тях и ги поканва да се съединят, да образуват една молекула вода, с която да услужват на жадното човечество да утоли жаждата си. По техния пример милиарди още кислородни и водородни атоми се съединяват, за да образуват онова грамадно количество вода, източник на живот.

При всяко съединяване на атомите се образува топлина, някога и светлина, придружени с малък взрив, който химиците означават с думата "реакция". Този е вътрешният живот на атомите. Външният живот на атомите е подобен на говора, на звуковете, които се чуват от грамофонните плочи. Те говорят нещо, без да разбират какво говорят; декламираат или пеят нещо, без да го разбират. Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи. Шестата раса има нов морал, който почива върху закона на Любовта. Новият човек ще се разговаря с атомите и молекулите на тялото си като с приятели. Сутрин, като става от леглото си, ще ги запитва, в какво състояние се намират, имат ли излишна енергия в празните си пространства, за да вземе мерки, да отвори всички пътища, да излезе тази енергия навън. Ако те кажат, че имат излишна енергия в себе си, той веднага ще направи едно добро дело и ще ги освободи от излишния товар. Затова именно, се препоръчва на хората да правят добро. Когато някой човек усети в себе си излишна енергия, за да се предпази от експлозия, той трябва да направи едно добро дело. В каквата форма и да е доброто, то непременно трябва да се извърши.

Когато в теб се появи едно желание във възходяща степен и ако ти го пренебрегнеш, след определен срок ще се яви у тебе земетресение. Никога не спирай едно твое благородно желание, една твоя благородна мисъл, понеже тия сили, които ги образуват, ще те разрушат! Живее ли човек по този начин, и ангелите, и светиите, и добрите хора ще го познават и посещават.

От доброто, което човек прави, се определят неговите дарби, здраве сили и материално състояние. Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни.

Доброто, което правиш, носи красотата в тебе. То носи силата в себе си. Доброто носи и богатство. За мене доброто носи всичко. Ти не можеш да бъдеш добър и да бъдеш сиромаш. Ти не можеш да бъдеш добър, а да си глупав човек. За мене това са неща несъвместими. Доброто носи всичко в себе си. Ако имате доброто в себе си, вие всичко имате.

Не всичко, което е приятно, е добро; и не всичко, което е неприятно, е зло. Пътят на знанието е постлан с мъчнотии и страдания.

Доброто в началото не е свободно, ограничено е. Всеки, който прави добро в началото, не е свободен, но като направиш добро, ставаш свободен. Следователно, в началото на доброто няма свобода, а в края има. Законът е обратен за греха и за злото. В началото, преди да направиш греха, си свободен, но като направиш злото, ти изгубваш свободата си. Следователно, това, в което губиш свободата си, е зло. А това, в което придобиваш свободата си, е добро.

Доброто, като жива сила в Природата, има условия да расте и да се увеличава и понеже носи зародиш в себе си, то дава плод и вечно живее. Ако се питате каква е разликата между злото и доброто, ще знаете, че злото расте, но плод не дава, затова то е временно - ту се явява, ту изчезва. Доброто, обаче, расте, развива се, дава плод, който узрява, пръска семената си навсякъде и вечно живее. И най-малкото добро следва човека през вековете. Затова е казано, че силата на злото е до четири поколения, а на доброто до хиляди родове.

Като направиш някому добро, това добро остава за вечността.

Ако след като направите услуга, започвате да разправяте какво сте направили, вие не разбирате закона на милосърдието. Според този закон, доброто, което правите, никога не се споменава.

Когато правиш добро - крий го, а когато правиш зло - открий го, нека знаят всички. Това е закон. Когато правиш добро, скрий го, никой да не го знае. Нека само Бог те знае. Когато правиш зло, нека те знаят всички хора, за да се изправиш.

Човек, когато прави добро, другите хора да не знаят това. Защото, щом правиш добро и хората знаят, ти вече не се ползваш от него.

Като направиш добро, тъй го направи, че да не ти се плаща за него.

Не мислете за хората, че са лоши, защото ще укорите техния Създател.

Да се вслушваш в лошите думи на хората, това значи да си като тях. Даже в лошите думи трябва да чуваш доброто.

Пазете се от любопитството към злото.

Грехът започва с великите работи, а доброто започва с нищожните, с малките работи. Великите работи, като се смаят, произвеждат греха, който разрушава. И обратно: малките, нищожните работи като се увеличават, произвеждат доброто.

Дясната посока означава движение към светлината, а лявата – към тъмнината.

Злото е мъж, доброто е жена. Злото е господар. Всички слуги трябва

да станем доброволно.

Черните се боят от жената - живота. Те не допускат жената в школата си.

Злото дебне онзи, който не го вижда. Щом се отворят очите на човека, злото отстъпва настрана.

Липсва нещо, понеже човек първоначално си помислил, че може да живее без Бога. Второто нещо, което той е помислил, че и той може да бъде като Бога. И третото заблуждение е, че той е помислил, че може да накара Бога да направи това, което той иска. От тия три заблуждения се зародило злото в човека.

Не изследвай, не човъркай злото!

Ако на злото отговориш със зло, ти повече го засилваш.

Няма човек, който да се е борил със злото и да е прокопсал. "Побеждавайте злото чрез Доброто." -Този е правилният начин за побеждаване на злото. Като не разбират този закон, хората искат чрез борба да унищожат злото.

Доброто поощрявайте. Злото ограничавайте!

Не прави злото, да те забрави. Да не те забрави доброто, прави го.

Не мислете, че като станете богати, вие ще бъдете добри. И не мислете, че като станете учени ще бъдете добри. Богатството не трябва да предшества добродетелта. Доброто трябва да съществува преди това, а богатството трябва да дойде като последствие.

Петър Дънов – Учителят, лечителят, пророкът, том II, стр. 228 – стр. 233,

изд. „Азът на българите – ден”, 2008 г., Ст. Загора

Стр. 219 - Работете върху ума и сърцето си съзнателно, да бъдете от онези праведни, добри и разумни хора, за които възвишените и напреднали братя са готови всякога да воюват. Вие ще работите за доброто на своята душа, както и за доброто на своите ближни, а други ще воюват за вас.

Стр. 219 - Едно правило пазете в живота си: „Бягайте от злото, приближавайте се към доброто и всякога разумни бъдете.”

Петър Дънов – Учителят, лечителят, пророкът, том III, изд. „Азът на българите – ден”, 2008 г., Ст. Загора

Някой напряга мозъка си, иска да стане учен, философ, поет, да забогатее. Ако искаш да бъдеш учен, философ и поет, за да помагаш на човечеството, **доброто** е на твоя страна; ако искаш да придобиеш всичко това само за себе си, злото върви в стъпките ти.

Казвам, търпелив човек е онзи, който изслушва всички, а добър човек е онзи, който не се възмушава от злото.....Та казвам сега на вас: две неща са ви необходими – търпение и добро. Търпение да издържаш на всички противоречия, да изслушваш всички, а добро – да не се възмушаваш от злото.

Колкото по-малко се занимавате с лошите работи на хората и се

занимавате с добродетелите (прилагате ги), толкоз по-добре.

Доброто е съзнателен, а не механически процес. Да любиш, да бъдеш добър, това е най-голямото изкуство в живота.

Ако не можеш да различаваш доброто от злото, ти нямаш никакво знание. Отдалечаването на човека от Бога е зло. Приближаването му към Бога е добро. Това са два процеса, които се извършват постепенно, а не изведнъж.

Петър Дънов – Учителят, лечителят, пророкът, том II, изд. „Азът на българите – ден”, 2008 г., Ст. Загора

Ново разбиране

Едно е нужно на човека: да се пробуди вътрешно. Без вътреш пробуждане, колкото и да му се говори за духовния свят, той ще си каже: За ли ми говорят тези хора?

Имайте търпението да се пробуди съзнанието в човека. Щом се пробуди, той ще ти даде от своите плодове. Докато се пробуди съзнанието му, ти трябва да поливаш доброто в него. Ако не го поливаш, ти ще загубиш. Доброто в човека е плод на неговото съзнание. Не можеш да бъдеш добър, ако не се пробуди в тебе Божественото съзнание.

Всеки ден като прилагаме тази Божия Любов, ние ще можем да променим живота си. Този Христос, малкият Господ, който живее в нас, във всинца ви говори същото. Когато отивате някъде да направите зло, той казва „недей, потърпи малко”. А животинското в тебе казва: „не може да се търпи, сега направи злото”. Потърпи малко, и ако послушаш, ще се оправи живота. А ако искаш да направиш добро, животинското каже: „не, какво ще стане с тебе, ако все постъпваш добре”. **Следователно, това се тия два принципа: злото е животинското, а доброто е божественото в нас**, които постоянно действуват и ние трябва да ги различаваме строго. Единият принцип е на тъмнината, а другият на светлината.

Който вас приемат, 25 март 1922 г., Неделни беседи, Сила и живот, пета серия

Всеки философ, от каквато и да е категория, трябва да примири тия две противоречия: да остави и доброто, и злото, еднакво да имат условия да растат и да се развиват. Туй ни най-малко не означава, че трябва да поощряваме злото. Вие казвате: „Той поощрява злото и доброто“. Ние не можем да поощряваме. Аз бих оборил всички философи, че ние не можем да поощряваме. Нима като посея онзи бодил на нивата, аз го поощрявам да расте като бодил? Не, той расте, защото е бодил и вън от моето поощрение. Нима онази ябълка, която съм посаял, аз я поощрявам? Тя сама е ябълка и се развива сама по себе си. Едно време, когато плодовете не са били обработвани от хората, са расли по-хубаво отколкото сега: тогава е имало

много по-хубави плодове от сегашните. Не говоря за сегашната епоха, говоря за една далечна епоха. Когато ние казваме „поощряване“, разбирам, да оставим доброто да расте тъй, както неговите закони изискват, да оставим и злото да расте тъй, както изискват неговите закони. Защо? Защото тъй е казал господарят.

....

И когато Христос казва: „От плодовете им ще ги познаете“, някои мислят, от сегашните плодове. Не, то е от завършването на една епоха, той е последният плод. Аз направих едно добро дело, и казват: „Той е отличен човек, добър“. Или ако направя едно лошо дело, ще кажат: „Той е лош човек“. Не, от сегашните ми дела вие не може да ме съдите, аз може да бъда съден само от целокупния ми живот, дето всичките ми дела ще бъдат като един плод в един или друг смисъл. Сега няма никаква съдба! Следователно всеки един трябва да бъде оставен да изкара започнатото си дело. И ако във вашия ум се зароди мисълта да премахнете злото, знаете ли какво ще стане с вас? Аз слушам често да казват: „Това зло аз искам да го премахна, да го изкореня от душата си“. Аз бих се радвал да го изкорените, но то е друг въпрос.

....

И ако вие решите да унищожите злото, ще подигнете такава воня, ако е в София това, че от София нищо няма да остане и всички софиянци трябва да избягат.

Затуй е казал господарят: „Оставете ги да растат и двете“, не бутай, има голяма воня, нека да бъдат заровени, и корените на тия два живота да се хранят от своите сокове до скончанието на века, и тогава има един метод, с който злото може да се отдели от доброто.

И го попитали слугите: „Да ги изкореним ли?“ Казва – „Не, оставете ги да растат“. Имате една лоша мисъл, не се старайте да изкорените тази лоша мисъл. Съвременните психолози казват: „Махни я“. Не, не, нека растат тия мисли в твоя мозък. Те като растат, растат и хубавите семена. Защото други, много хубави мисли има във вас. Във вас се зараждат може би хиляди благородни желания, а между тях оставете някои плевели.

.....

„Оставете ги, нека да растат!“ Казвам ви, че туй не е едно насърчение на греха. Когато ние се занимаваме да изкореним злото, изгубваме всички условия, при които нашата душа може да расте; а когато приемем тези факти тъй, както са, ние растем правилно. Оставете доброто в душата си само да си расте. И апостол Павел казва: „Дето се увеличава грехът, увеличава се и благодатта“. Следователно вярвайте в Бога, там, дето се увеличават мъченията, там ще се увеличи и благодатта, която ще ви помага.

.....

И казва господарят: „Оставете ги да растат, и доброто, и злото“. И не казвай, че ако оставим злото, да не се борим с него, то щяло да се увеличи – те може и двете да се развият. Всяка една сила има крайния предел, в който Бог е турил рамки да се развива. Трябва да оставим всички недоразумения. Остави времето да разреши всички мъчнотии, а във времето работи Бог, във

времето работи човешкият дух. Следователно, ако съвременните културни хора биха запитали: „Какво трябва да правим?“, ще им кажем: Оставете всичко да си върви, дайте условия на всичко, на доброто и на злото, и в края на века, когато дойде новата култура, всички тия неща ще се изменят.

.....

И всеки, който от памтивека се е опитал да се бори със злото, да го изкорени, всякога е излизал оцапан, и хиляди години му трябвали, за да се очисти само от миризмата на това зло.

Плевелите и пшеницата, 22 януари 1922 г., Неделни беседи, Сила и живот, пета серия

За да прояви Божественото, човек трябва да вярва в него. **Ще кажете, че човек трябва да бъде добър.** Въпросът не е за добрината на човека, важно е той да постави Божественото за основа на своя живот. Останалото ще дойде само по себе си. Златото съществува на земята, няма да го създаваме днес. Необходимо е само да се сложи в обръщение. Следователно не се стремете да бъдете добри. – Защо? – Защото доброто е вложено във вас. Обаче застанете на страната на доброто. Това е естественият път на човешкото развитие. Там, където доброто не е поставено за основа на живота, иде израждането, разрушаването. С това се обяснява изчезването на човешки раси, на отделни народи, общества, семейства и индивиди. Само онези раси, народи, общества и семейства ще останат за вечни времена, които са поставили Божественото Начало за основа на живота. Иде ден, когато положението на цялото човечество ще се подобри. Как и кога ще стане това? – Когато хората тръгнат по естествения път на развитие.

Знайният Бог, Утринни слова, 5 януари 1936 г.

Като не разбират Божиите закони, хората казват, че човек трябва да бъде добър. Те мислят, че ако човек е добър, няма да има никакви мъчнотии и изпитания. Какво нещо е Доброто? Каквито определения да дадете за Доброто, те са относителни. Досега никой философ не е дал абсолютно определение за понятието добро. И нашето определение ще бъде относително. Ние казваме: „Добро е това, което при всички случаи остава едно и също. То не се огъва.“ Както и да го въртиш, накъдето и да го обръщаш, Доброто не се огъва. Добрият човек е извор, който постоянно дава. Казват му: „Дай!“ – и той дава. Добрият човек дава и не мисли колко е дал, защо е дал, заслужено ли е дал. Това не значи, че добрият човек не разсъждава, но като цени времето, той предпочита да даде, отколкото да изгуби онова, което не се връща. Колкото искате от добрия човек, толкова ще ви даде. С добрия човек никой не злоупотребява. Всеки иска от него толкова, колкото той е в състояние да даде. Най-малкото, дадено от добрия и праведния, има тежест. То крие в себе си нещо Божествено, а Божественото се отличава по това, че има вътрешен смисъл и съдържание.

Следователно, дръжте се за Божествените идеи в себе си, защото в тях е вашето спасение.

Абсолютна вяра, ООК, 18.06.1930 г.

Ако един човек е добър, защото той е в едно религиозно общество, това е понятно според мен, но който е в едно лошо общество добър, той е истинският добър човек. Да си добър между добрите, то е естествено, но да си добър между лошите, това е нещо извънредно. И другият закон пак е верен: да бъдеш лош между лошите, то е много естествено, но да си лош между добрите хора, то е нещо извънредно.

Какво трябва да искаме, 5 февруари 1922 г., Неделни беседи, Сила и живот, пета серия

Правилното отношение към злото е освобождение от него

"Защо злото пакости на хората? Защото не го обичат... Ако те обикнат злото, и то ще измени поведението си по отношение на тях... Ще измени своя характер, няма да бъде вече зло."/стр. 17/

"Учителю благи"

Онова, което не е насадено от Бога

"Често Първичната Причина може да заеме по отношение на нас такава поведение, като че от нищо не се интересува - дали правим добро или зло, тя остава чужда към нас. Това е външно, привидно отношение. Има случаи обаче, когато това отношение не е привидно и тогава, каквото и да вършим, нашите постъпки са осъдени на вечно разрушаване. Затова именно Христос е казал: "Всяко дърво, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени."/стр. 207, 208/

"Синове на Възкресението"

В дълбочината на незнанието

"Тъй щото, всички трябва да знаят, че само Бог е в сила да освободи човека от злото. В дълбочината на нашата душа, в дълбочината на Битието, в дълбочината на незнанието, на неразбраното живее Онзи, в Когото злото не може да проникне."/стр. 10/

"Часът на Любовта"

Всички от небето стават на крака

"Да направиш едно добро дело, колкото и да е микроскопическо, това е един благороден акт, за който всички от небето стават на крака, понеже в доброто е скрит Бог."/6:21/

"Някой беден човек извърши някое благородно дело, той и не подозира даже, че в небето става толкова голямо тържество заради него."/8:6/

Вашето богатство

"Да ви освободим от мъчнотиите, това значи да ви направим най-голямото зло. Ние ви даваме знания, възможности за използване тия мъчнотии за добро. В тия мъчнотии именно се крие всичкото ви богатство."/27:15/

"Заведоха Исуса"

Даже и дяволът не ги иска

"В света има два вида хора: едните са крайно добри, а другите - крайно лоши. Средните от тях даже и дяволът не ги иска."/4:17/

Злото - служител на прехода към новия живот

"Господ знае великия смисъл на злото, но за хората най-голямата спънка в света е именно злото."/17:22/

"Злото в света, това е граница на преходното състояние в развитието на формите. Значи всички преходни стадии в развитието, това са все зло. Материята се разлага, това е зло, но след туй се освобождава животът, като минава в една нова фаза."/18:20/

Защо скърби светът?

"Доброто се ражда всякога в скърбните хора... Само скръбта ражда доброто. И когато ние говорим за онази мирова скръб, подразбираме, че в мирова скръб именно се ражда великото Божие добро. Затова и светът скърби."/18:26/

"Блажен този раб"

Скръбта на ангелите

"И ангелите, толкова възвишени същества, скърбят. Те имат Любов в себе си, но пак скърбят. Аз още не съм ви говорил за тяхната скръб, да знаете какво значи скръб, какво значи страдание. - Може ли ангел да скърби и плаче? - Може. Обаче скръбта на ангела се различава от тази на човека. Ангелът скърби, когато пропусне момента да направи едно микроскопическо добро... В хиляда години ангелът има възможност да направи само едно добро. Щом го пропусне, ще чака други хиляда години, за да направи едно добро. - Щом е така, нека ангелите слязат на земята между хората. Тук има милиони случаи за правене на добро."/стр.228/

"Който дойде при мене"

Чрез греха към добродетелта

"...Ако момата не беше грозна, никога не би се молила на Бога да я направи красива. Чрез грозотата тя развива в себе си ценни качества, които не би могла да развие при красотата. Какво представя грозотата? Грозотата представя греха в живота."/стр.78/

Тайната на страданията

"Страданията носят в себе си тъй наречената "мъртва материя". Който страда съзнателно, той оживява тази материя, като извлича от нея соковете на доброто."/стр. 131/

"Делата Божи"

Злото и връзката му с еволюцията

"Когато съществува злото, това показва, че светът е в еволюционно състояние - гради се, създава се нещо. Когато се завърши цялата еволюция, когато целият космос се съгради, злото ще изчезне."/стр. 31/

"Живият Господ"

Злото от Божествено гледище

"Ние гледаме на света от по-високо становище, от Божествено гледище. Злото в света е условие за проявяване на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията благодат, милост и т.н."/4:22/

"За съдба дойдох"

Преоблечената Любов

"Външно омразата е грозна, страшна като вълк, а вътре има нещо благородно, меко... Омразата е пак Любов, облечена с чужда дреха, с цел да изпита какво се крие в човешкото сърце. Просекът хлопа на вратите на хората, за да изпита тяхното милосърдие. Външно той е окъсан, пращен, но вътрешно е облечен с чиста, хубава премяна. Видите ли много добре облечен и нагизден човек, ще знаете, че той не е онзи, когото душата ви търси... Истината, Любовта се обличат в стари, окъсани дрехи. Който искрено ги търси, ще се научи да различава доброто от злото и няма да се лъже от външните неща, т.е. от опаковката им."/стр. 69/

"Великите условия на живота"

Двата начина, по които се изявява Божията Воля

"Как ще си обясните защо е допусната... война? Ще кажете, че такава е била Волята на Бога. - Не, Бог не съизволява във войната. Божията Воля се изявява по два начина: в ограничаване на човека да върши престъпления и в даване на свобода да върши добро. Следователно човек се намира или под изключителната Воля на Бога, която го ограничава да прави зло, или под Неговата изключителна Воля, която го насърчава да върши добро. Човек трябва да знае под коя Воля се намира: ако Бог го ограничава и контролира, той е на път на израждане. Ако го насърчава, той е на път към усъвършенствуване."/стр. 201/

Езикът, на който говорят всички ангели и богове

"...Ако човек знае законите, които управляват живота, той може да предизвика онова истинско знание, дълбоко скрито в него. Ако не знае

законите, той може да предизвика най-голямото зло в себе си... За да се предизвика доброто, човек трябва да знае езика на природата. Езикът на природата е общ за всички същества. Той е подобен на есперанто. На него говорят всички ангели и богове. Който иска да разбере смисъла на живота, непременно трябва да знае този език."/стр. 205/

"Условия за растене"

Не си достатъчно силен

"...И каза Господ на първия човек: "В дървото на познание доброто и злото се крие голяма опасност, и в който ден посегнеш на него, ще изгубиш всичко. Елементите, скрити в това дърво, не са за тебе; ти не си достатъчно силен, за да ги владееш. В бъдеще може да ги изучиш, но засега ще се ползуваш от всички други дървета, от всяко нещо в живота, но не и от дървото на познание доброто и злото."/стр. 3,4/

Беседа "Духът и плътта" 452с.

Земният живот е едно приготвление. **Затова ви казвам: ти трябва да се свържеш с доброто. Ако не си вещ в добродетелта, ти в онзи свят не можеш да си движиш краката.** Ако в този свят не се вържеш с Правдата, на онзи свят не можеш да си движиш ръката. И ако в този свят, не си имал Любов към светлината, в онзи свят няма да чуваш, ще бъдеш глух. Ако в този свят не си имал Любов към Истината, в онзи свят, ти ще бъдеш затворен. И ако в този свят не си се научил да обичаш хората, в онзи свят ще бъдеш затворен.

Петър Дънов, Здраве и дълголетие чрез силите на живата Природа, Астрала, София, 2002 г.

ТЕЖКА СЪДБА

В древността имало едно царство, управлявано от Саван-Ро. Поданиците му били крайно бедни хора – нямали нито жито, нито царевица. Били принудени да убиват дивеч, за да се хранят. Дори и Саван-Ро избягал от царството и всички били обречени на глад. Тъмните, прихлупени колиби приютявали отчаяните хора.

Случило се, че в царството на Саван-Ро дошъл един учен и добър човек. Като видял мъката на хората, решил да им помогне, извикал по-будните от тях и ги запитал:

- Братя мои, защо живеете така бедно?

Отговорил му един от по-старите:

- Съдбата ни е такава. Не можем да се борим с нея.

- Не е тежка съдбата ви – отвърнал мъдрецът. – Животът ви може да се подобри. Аз ще ви помогна, съгласни ли сте?

- На всичко сме съгласни само да се отървем от сиромашията – извикали дошлите мъже.

Ученият човек събрал хората и започнал да им показва как да обработват земята, да сеят жито и царевица. След това ги научил как да си направят работилници, в които топели камъни за получаване на прозрачно

стъкловидно вещество. От него те правели къщите си, в които влизала изобилна светлина.

Едва сега разбрали, че съдбата им била в техните ръце.

Та казвам: Не бъдете лоши господари на своето царство – тялото си. **Няма лоши условия, няма лоши времена, няма лоша съдба. Лошото или доброто зависи от личното разбиране на човека.**

КАК ДА ПРЕДАДЕМ ИСТИНАТА?

.....

И днешните хора правят добро, но искат да им се плати за доброто. Истинското добро не се нуждае от никакво възмездие. Доброто има една цел – да се бори със злото и да го победи. Доброто, което не се бори със злото, не е добро. Силата на всяка добра мисъл, на всяко добро чувство, на всяка добра постъпка е равна на хиляда лоши мисли, чувства и постъпки. Една добра мисъл е в състояние да се бори с хиляда лоши мисли.

ЗАМЪЛЧАЛ

Когато запитали Хермес, великия учител на Египет, какво представляват злото и греха, той стиснал устни и замълчал.

Ако бяха задали този въпрос на някой днешен човек, той щеше да говори дни и нощи на тази тема.

Не говорете за злото, но дръжте се за доброто и за красивото в света.

Бейнса Дуно (Учителя Петър Дънов). Поучителни случки. Издателска къща „АЛФА-ДАР”, София, 1999г.

Когато се намерите пред голяма мъчнотия, свържете се мислено с добрите хора по целия свят. Тогава работата, която искате, ще я извършите по-лесно. *Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 227*

Когато се намерите в затруднение, мислете за добрите и умни хора. Това е едно практическо правило.

Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 228

Упражнение:

Поне един час на ден гледайте на хората, като че вие живеете в тях, като че техните страдания и радости са ваши. И после оставете пак да текат мислите ви, както искате. Чрез подобно упражнение всеки ден човек се сближава с другите, обединява се с тях, започва да чувства единството на цялото Битие, а това води към Любовта.

Всеки човек има неизменна Божествена черта. За нея го обикни. Когато срещнете някого, напълнете душата му с любов, духът му с красота и радост; да се зарадва той, че сте го срещнали. Видиш една пеперудка, кажи: „Господи, благослови я.” Видиш едно дръвче, кажи: „Благослови го.” И ако има нужда, полей го.

Видиш един извор, кажи: „Благослови го.” Ако има нужда, очисти го.

Бъдете като едно цвете, което издава благоухание. Бъдете като

слънцето, което раздава на всички своята светлина и топлина.

Наблюдавайте какво действие има вашата любов.

Ако обичате някого и той става добър, Любовта ви е Божествена. Ако не става добър, любовта ви е човешка. Божествената Любов прави човека здрав, силен и добър.

Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 241

стр. 42

Днес е вторник. Ние нарекохме този ден – ден на доброто. Следователно днес трябва да правите само добро. Марс е свързан с този ден, затова трябва да воювате. С какво ще воювате? – С работа около палатките си, с чистене, с пране на дрехите си. Както планетите оказват влияние върху дните, така и хората си влияят едни - други. Това влияние се забелязва особено, когато хората се събират по много на едно място. Някои от разположенията и неразположенията им се дължат на взаимното общение между тях. Например, ако хвърляте нечистотии на някое чисто място, то непременно ще започне да мирише. Тъй щото каквито са резултатите във физическия свят, такива ще бъдат и в духовния. Ето защо всички проповедници на миналото и на настоящето са препоръчвали и сега препоръчват абсолютна чистота. Без чистота – лична или обща, никакво развитие не може да има. Чистотата е първо и необходимо условие за правилното развитие на човека.

Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 206

стр. 51

Като давате нещо, имайте предвид, че то принадлежи не вам, а на Бога!

Когато някой е натъжен, намерете начин тайно да му направите добро.

Кажете ли си: „Аз направих това”, работата ви пропада.

Когато правиш добро, крий го. Никой да не го знае. Това е велик закон. Нека само Бог да го знае.

Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 104

Абсолютно добро в света е да бъдем добри за всички.

Трябва да се научим да бъдем внимателни и нежни с малките растения, с малките животни.

Това, което вършите на другите, вършите го на Бога!

Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948, с. 103

стр. 95

Забележете, на изток, на запад и на север има облаци, а на юг небето е чисто, ясно. Това показва, че едни от теченията в природата отиват надолу и носят облаци, а други отиват нагоре и разнасят облаците, вследствие на което хоризонтът е ясен. Изобщо, север символизира истината, а юг – доброто, добродетелта. Дето е доброто, там е юг.

Добри и лоши условия, т. III, ООК, г. VII. С., 1937, с. 238

стр. 96

Като сте дошли на Мусала, задачата ви е да се свържете с всички добри хора, които желаят подобрението на човечеството. После трябва да се свържете с всички същества от духовния свят и от Божествения свят, които работят за повдигане на човечеството. Като се свържете с добрите хора на физическия свят, с разумните и възвишени същества от духовния и от Божествения свят, вие ще започнете да мислите и работите като тях. По този начин ще станете проводници на Божиите блага. Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физически, духовен и Божествен, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото желае. Както мъглите се движат постепенно и разкриват хоризонта, така магът отваря и затваря тайните врати на Природата.

Божествен и човешки свят. Рилски беседи 1940 г. I изд. С., 1940, с. 8

стр. 97

Защо ви доведох на Мусала? Да познаете Господа! Той ви говори отгоре, но вие не разбирате езика Му. Той ви вика: „Вие трябва да се обичате”. Да обичаш, както хората обичат, това развращава. Вие трябва да обичате така, както Бог обича. Ще обичате и ще прощавате. Ще работите за кого? Само за Господа. Тая мисъл: „За Бога” да седи всякога в ума ви. Каквото вършите, само за Бога да го вършите. Ако някой ме запита: „Защо обичаш Господа, защо Му служиш?”, ще кажа: „Защото Бог ме обича. На любовта винаги се отговаря със служене, с работа. Любовта работи. Това да знаете. Това е Мусала, високият връх. Доброто е нещо вътрешно. Човек трябва да бъде добър в сърцето си. Доброто, което Бог е вложил във вас, ще гледате да го развиете, като работите единствено заради Господа. Ще се борите, докато вашите добродетели вземат надмощие и кажете: „Мога да служа на Бога през всички времена и при всички условия”. Вие казвате: „**Да бъдем добри**”. **За доброто има три категории. Човек може да бъде добър за себе си, човек може да бъде добър за ближните си. Аз считам, че идеалното състояние е човек да бъде добър за Бога. Да бъде добър за себе си, човек е научил това изкуство. Да бъде добър за ближните си – също. Отсега нататък трябва да учим да бъдем добри за Господа.**

Учителят. I изд. С., 1946, с. 51

Трябва да бъдете добри. **Добър да си не значи да си като овца.** Господ не иска овце, а иска добри и разумни хора. **Добрите хора са ония, които не се вкисват.** Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да очистите ония вещества, които вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето, което паднало в тръните, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък, Слънцето го напекло и то изсъхнало – понеже в камъка не може да хване корен, затова не порасло. Не се лъжете, ако сега не си създадете почва, никога няма да я създадете, отлагане няма. **Доброто не отлагайте!** Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли, които ще помогнат да се свърши доброто дело.

17 февруари 1917г., София

Венецът на живота, 21 стр., Великата майка, изд. Бяло Братство, 2006

По някой път мислиш, че си добродетелен, но те скъсат на добродетелта. Ти кажеш „Аз до вчера бях добър.” Но те не си научил още изкуството да бъдеш добър. То е едно изкуство да знаеш да бъдеш добър. **В окултизма ние разбираме „добър” човек, този, който знае правилно да използва известни Божествени сили в техните форми, които им са предназначени.** Това значи добър човек: на всяка Божествена сила да даде съответната форма, която е определена заради нея. Защото, ако при разни състояния, при разни настроения и при разни възрасти, знаеш каква форма съответства на тази сила, и можеш да ѝ я дадеш, без да погрешеш, ще бъдеш добър човек. Тъй е. Следователно, ще заучавате, при еди-коя сила, при еди-кой случай, еди-коя форма съответства. Защото в окултно значение само тъй ще добиете светлина. Сега се обезсърчавате, всеки ден ставате добър и лош и предстои ви усилена работа, главно на онези от вас, които искат да се учат.

Лекция Влиянието на музиката, ООК 1922 г. Трите живота, ИК “Жануа ’98”, Кърджали, 1999 г

Доброто не седи в даването и злото не е във взимането. Доброто седи в правилната обмяна. И злото седи в неправилната обмяна.

Най-голям в Царството небесно, НБ 36/37 г. – София, 1999; стр. 110

Ние сме служители на Бога. Говорете на хората, че работите се оправят, и ще се оправят... Сега пожелавам на всинца ви да бъдете не добри, но **приятели на Доброто**, което сега иде в света, и да бъдете готови, че да носите даровете и дето минете, да казвате: „Доброто иде! Правдата иде! Любовта иде! Светлината иде вече в света!”

Най-голям в Царството небесно, НБ 36/37 г. – София, 1999; стр. 486

Човек може да бъде физически здрав, да има разположение да си хапне и пийне добре, но духовно може да не е здрав, да няма разположение да направи някакво добро. Като прави добро, човек се храни духовно. Ако няма разположение да прави добро, това показва, че е духовно болен, т.е. в духовно отношение сърцето му не е здраво. Да бъде човек духовно здрав, това подразбира здрави и устойчиви чувства.

“Степени на съзнанието”, ООК, Лекция от Учителя, държана на 25 декември 1929 г., София, Изгрев.

В света сме силни дотолкова, доколкото хората нещо обичат в нас. Вас ви обичат само за вашите добродетели. Под думата „добро” аз разбирам материалните условия на човешкия живот. Под „добро” се разбират и всички условия на вечния живот, понеже във видимия и в невидимия свят всяко постижение, което човек има, е добро. Ако го постигнеш, то е добро; ако не го постигнеш, то е фантазия, то не е валидно, то е една отвличена мисъл. Постигнеш ли го, то е основа на живота и ражда радост и веселие. Ти не може да бъдеш радостен и весел, ако доброто не носи в тебе условия за този вечен живот. Това е онази непреодолима вяра - да вярваш в себе си, че ти няма да умреш - нищо повече.

38 стр., Енциклопедичен речник, Петър Дънов, II издание, съст. Свилен

Чорбаджиев, Астрала, С. 2002 г.

При третото упражнение едната ръка се поставя върху коляното. Коляното е доброто. Ъгълът, който се образува между бедрото и пищяла при коляното показва единството с невидимия свят.

Това, което е написано на ръката, ти го туряш върху доброто като основа, т.е. върху коляното.

Всеки пръст има особено значение. Значи всички духовни сили, които пръстите изразяват, са поставени върху доброто като основа.

Описание на шестте гимнастически упражнения от Боян Боев

Туй, което пречи на съвременната наука да намери Истината, да посочи истинските методи за възпитанието е това, че в нея идеите са разхвърляни. В съвременната наука няма идеи, които да вървят тъй свързани, ръка за ръка. Напротив, всичките й идеи са разхвърляни. Например идеята „да бъдем добри“ тя счита като едно предложение, като един орех, който може да се изяде. Не, за да бъдеш добър, ти трябва да превърнеш своята противоположна идея 2-3 пъти, да разореш тази земя, да посадиш в нея ореха и да чакаш плода. **Добротата е плод. Най-мъчното изкуство е да бъдем добри. Ти не можеш да станеш добър изведнъж. Най-първо ще започнеш с радостта и след туй ще дойде добродетелта. Тя ще се яви като резултат на радостта и работата.**

Лекция „Гняв и страх“, МОК, Година III, том 5, част, 18.11.1923 г.

Красотата в живота, красотата в науката не седи в много знания. **Истинската красота е в знанието на доброто.** Красотата в науката, в природата, в живота седи в онези микроскопически хубости и добрини, които едва долавяме. Туй, което никой не може да види, на него да се радваме.

Сложни движения на съзнанието, лекция 17 от МОК год. III, 1923-24 г., ТОМ 6, част 2

Но смисълът на живота не седи в самосъзнанието на човека, той седи в неговото свръхсъзнание. Човек трябва да мине този период, да влезе в подсъзнанието, да забрави погрешките си. Защо? Добро е само това, което се помни. **Добър човек или добър ученик е онзи, който помни доброто, а забравя злото.** Ученик е онзи, който помни само Любовта, а забравя омразата. Ученик е онзи, който помни само Мъдростта, нея има всякога пред вид, а забравя своите глупости.

Беседа „Правилният растеж на Ученика“, 14-та школна лекция на Общия окултен клас (II година), 2 януари 1923 г., София.

Господ не иска големи работи от нас, много малки работи иска. А ако аз се спра, да свържа обущата на един старец, то е една благородна черта. Ако аз се спра при някоя стара баба, да й дам една чашка водица, това е велико дело, то струва много повече от няколко милиона лева, дадени за бедните. То струва повече пред Бога на Любовта, понеже го правя съзнателно. Добро

е, когато самият аз влагам сили от себе си, а не когато баща ми е оставил 10,000,000 и с тях правя добрини. Това не е никакво добро. Аз разбирам добро – да дойда на лозето ти с мотиката, да покопая един час. Един час да ти жъна или да ти шътам – това е добро. Ти си беден човек, един час да дойда в къщата ти, да ти поочистя, туй е добро, но от готовото да дам, то не е добро. Никакво добро не си направил. Не се лъжете, не се самоизмамвайте.

Беседа „Волята на Отца”, държана на 9 април 1922 г. в София.

И тъй, за да разреши въпросите на живота, човек трябва да се научи да прониква. Ако е сиромаш, той трябва да проникне в сиромашията; ако е богат – в богатството; ако е учен – в знанието; ако е добър – в доброто. Да проникнеш в нещо, значи да му служиш. **Смисълът на живота се заключава в служене на доброто. Ако не служите на доброто, вие ще изгубите и здравето, и силата, и знанието си.** И сто пъти да се прераждате, в края на краищата ще останете такива, каквито сте днес. Ще ставате и ще лягате без да придобивате нещо съществено в живота си.

Беседа “Проникване”, „ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ”, съборни беседи 1936 г., Сонита, София, 1997

Сега да видим кой човек е добър. Добър човек е онзи, който може да приложи доброто в даден момент. Добрият човек е безпристрастен. Той гледа еднакво на всички хора. В него няма лицеприятие. Той дава правилна преценка на всички живи същества и определя отношенията си към всяко същество според естеството му. Каквото е естеството на даденото същество, така и той постъпва. Ако срещне някой разбойник, той няма да го съди, защо е хванал такъв път, нито ще го морализира, но ще го пита отде е купил пушката си, каква работа е свършил с нея, колко души е убил. След това ще го погледне в очите и ще му каже: Добър човек си ти. Такъв разговор с разбойника е странен за вас, но какво ще кажете за такъв човек, който с пушката си е убил 10 разбойника, по-страшни от него, или е обрал 10 апаша, по-големи майстори от него? Докато не знае вътрешната страна на нещата, човек не трябва да се произнася. Добрият човек е извън всякакви закони. Той сам е закон. Ако поставите добрия човек в известни рамки, вие го ограничавате и той губи добротата си. Доброто се развива само при свобода. Тази е причината, поради която човек се стреми да бъде свободен. Когато добрият човек се разговаря с разбойника, последният започва да се изповядва: Ти ми говориш добре, но моята работа не е добра. Пушката ми е светла, но много нещастия е създала на хората. Тежко ми е на душата. Никой не знае какво преживявам, когато убия един човек. Тогава добрият човек започва да му дава методи как да излезе от това положение и да се върне в правия път.

...

Доброто е плод на Любовта, а Любовта – плод на Доброто.

...

“Четири положения” - лекция от Учителя, държана на 9 януари 1931 г., София, Изгрев.

Дойде една лоша мисъл в тебе. То е едно дете. Качва се на гърба ти. Ти казваш: „Тази лоша мисъл откъде дойде?“ Какво трябва да прави човек с една лоша мисъл? Вие искате да изпъдите една лоша мисъл. По никой начин ти не можеш да изпъдиш една лоша мисъл или едно лошо желание. Това е невъзможно, защото **и лошото, и доброто имат еднакъв произход. Те произхождат от един и същ извор.** Две ризи, които са тъкани от една и съща жена и шити от една и съща жена, едната от тях, която е носена, става оцапана, а пък другата, която не е носена, остава чиста. Коя е причината? Едната е употребявана. И едната, и другата имат същото качество. Само че едната, като е носена, е оцапана. **Това, което е оцапано, наричаме зло, а пък това, което не е оцапано, наричаме добро.** Това е само за изяснение. Следователно какво се изисква за една лоша мисъл? Ще я извадиш и ще я сложиш в коритото и ще я изпереш. И това, лошото, излиза от ризата и ризата стане пак чиста.

“Аз, ти, Той”, **„ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА”**, утринни слова 1939-1940, год. IX, том I, Бяло Братство, 1997

...всичко, което става в света, е добро. Бог царува в живота. Каквото става в света, добро или зло, зад него се крие Бог. Той работи и със злото, и с доброто. Първото превръща в добро, а второто крепи, да не се подхлъзне някъде...

Лекция “Плащане и прощаване”, **„ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ”**, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

И доброто, и злото се допускат еднакво, като проява на абсолютния закон на свободата. Който мрази злото и се страхува от него, а обича доброто, той не е щастлив човек...

Когато някой човек усети в себе си излишна енергия, за да се предпази от експлозия, той трябва да направи едно добро дело.

Лекция “Придобиване на щастие”, **„ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ”**, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

Като се говори за добри и лоши хора, ние разбираме две противоположни движения: едното движение е надолу, а другото – нагоре. Стремежът на лошия човек е надолу, към земята, а на добрия – нагоре, към Бога. От това гледище, ние не можем още да наречем добър човек онзи, който е направил някакво добро. Ако този, който прави добро, е добър човек, тогава и касапинът, който храни и угоява своите овце, ще излезе добър човек. Като храни говедата и овцете си, той се ръководи от мисълта да ги угои, че като ги заколи, да продаде месото им по-скъпо, повече да спечели от тях. Добрият човек се определя от правилното движение. Той може да слиза и да се качва, той може да върви напред и назад, наляво и надясно, но всякога е добър, понеже стремежът му винаги е насочен нагоре. Който се стреми към центъра на земята и се отдалечава от бога, каквито добрини да прави, той не може да мине за добър човек, понеже користолюбието прониква в неговите стремежи.

Сега, като разсъждаваме върху доброто и злото, някои се обезсърчават и казват, че не са добри хора. Добрият и лошият човек се

определят от посоката на своето движение. Докато се движи нагоре, човек не трябва да се безпокои, нито да се самокритикува. – Ама не се движа бързо. – Върви и не се спирай в пътя си. – Грешки правя. – Изправяй грешките си и продължавай своя път. Когато видният музикант, художник или писател направи някаква грешка, той не се спира да се извинява, но изправя грешката си и продължава да върви напред. Всяка грешка може да се изправи. Какво струва на виртуоза да изправи грешката си? Ако тоновете на музиката не са правилни, причината за това може да бъде или в лъка, или в струните на цигулката или в друга някоя нейна част. Обаче, ако първият момент тоновете не са правилни, следващият момент могат да се изправят.

За да дойде до положение да изправи грешките си, човек трябва да работи върху себе си, да мисли, да разсъждава право...

Лекция „Задна стража“, „ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ“, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

Вместо да се пазят от злото, хората се пазят от правене на добро. Те казват: Не е нужно човек да прави добро. Някои хора правят добро от страх, а някои не правят добро от страх. За пример, един богат човек върви сам в гората. Среща го просяк, спира го и му иска милостиня. Богатият иска да му даде някаква монета, но като си представи, че при отваряне на кесията и, просякът ще види златните монети, ще се съблазни и може да го нападне, той казва: Понеже нямам пари в джоба си, ела у дома да ти дам. В този случай той прави добро, но пак от страх. В правене на доброто човек не трябва да се ръководи от страха, но от благо, което доброто ще допринесе, както за него, така и за онзи, на когото се прави. И в правене на доброто, човек пак трябва да знае, как да приложи светлината.

Лекция „Божествена светлина“, „ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ“, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

Днес всички хора говорят за злото и за доброто. Злото избягват, а доброто търсят. Всъщност, какво нещо е добро и какво – зло? Било е време, когато днешното зло не се е считало зло. Това, което хората наричат добро, лесно може да се превърне в зло. За пример, глицеринът, който минава за безвредно, за безопасно вещество, лесно може да се превърне в динамит, който е силно експлозивно, разрушително вещество. Той се казва още нитроглицерин. Значи, глицеринът, който се употребява в козметиката за омекотяване на кожа, може да се превърне в динамит – вещество, което съдържа динамическа сила. Какво показва това? Това показва, че ако в естеството на добрия, на мекия човек се вмъкне някакъв чужд, неестествен елемент, той коренно може да се измени. Ето защо, за да не изпада човек в такива положения, нито да бъде зависим от външни условия, той трябва да разбира стремежа на своето тяло, специално на своя мозък.

Лекция „Добри и лоши условия“, „ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ“, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

Когато някой човек намисли да извърши едно добро дело в името на любовта, всички разумни същества по лицето на земята, които се намират на еднаква степен на развитие с този човек, взимат участие в това дело. Те

всички му помагат, одобряват постъпката му и го благославят. Те гледат на тази постъпка като на тяхна. **В този смисъл доброто представлява цвят, който завързва и дава плод.** Човек живее в Божественото съзнание, докато се радва на доброто, на благото на ближния си като на свое. Престане ли да се радва на чуждото добро като на свое и да прави разлика между хората, той слиза в човешкото съзнание и изгубва радостта си. Когато човек се подаде на своето низше съзнание, загубите вървят една след друга. Подигне ли се в Божественото съзнание, печалбите, успехите идват един след друг.

.....
Истинско добро е онова, за което нищо не е платено. И при положение, когато всичко е платено, хората пак не са готови за услуги, за добри дела. Какво ще правят те, като влязат в Божествения живот, където нищо не се плаща? Не е лесно да храните човек, който ви е направил зло. Обаче, Христос можа да направи това. Той слезе на земята да покаже на хората, как трябва да живеят, но в края на краищата те Го разпнаха на кръста, откъдето Той трябваше да се моли за тях, да казва: “Господи, прости им, те не знаят какво вършат”...

.....
Доброто не се заключава нито в даване пари на човека, нито в отдаване на почести, нито в подобряване условията на живота му. Цял живот бащата и майката се грижат за децата си да ги отгледат, възпитат и образovat и в края на краищата те пак неблагодарни остават. **Истинското добро, което можете да направите на човека, е да го свържете с Първата Причина, да му покажете правия път в живота.** Щом човек се обърне към Бога, животът му се обновява и той се предава в служене на Бога.

Лекция “Създаване на нови органи”, „ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ”, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

Някой иска да бъде добродетелен. Добродетелта е класическа музика. Следователно, за да стане добродетелен, в широк смисъл на думата, човек трябва да е свирил няколко живота наред, да научи добре да свири класическото парче „Добродетел”. Да бъдеш добродетелен, това не е механически процес, но процес на продължително учене. Това не е еднократно действие, което може да осигури хляба на човека. Истински добродетелен човек е онзи, който може да **събуди човешката душа.** Да събудиш една човешка душа, това значи така да я нахраниш, че като излезе от твоя дом, да разбере, защо живее, да познае Божественото в човека и за вечни времена да помни, какво е придобил от този човек. Това значи добродетелен човек. Това значи **човек на новата култура, на новата философия.**

.....
И тъй благодарете на Бога за всичко, което се случва в живота ви. Казано е в Писанието: „Всичко, което се случва с онези, които любят Бога, ще се превърне на добро”.

Лекция “Елипса и парабола”, „ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ”, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

И тъй, при закона на единството човек работи за славата Божия. При закона на общността Бог работи за доброто на човека. Когато всички хора

работят за славата Божия, Бог е център, към Когото всички се стремят. Тогава Той наблюдава, какво хората правят и как работят. Когато Бог работи в нас, за наше добро, тогава Той ни движи като удове на велик организъм, а ние мислим, че сами работим. Казано е в Писанието, че Бог направил света в шест дни, а на седмия си починал. После, всички живи същества, които Бог е създал, започват да работят за Неговата слава. Следователно, първо Бог е работил заради нас, а после, като си е почивал, ние сме започнали да работим за Него чрез Духа Божий. Когато човек изпадне в противоречие, това показва, че не разбира законите за единство и общност. С други думи казано: При противоречията в живота си човек не разбира нито славата Божия, нито своето добро. Тогава човек казва, че животът няма смисъл. За да се осмисли живота му, той трябва да остави Бог да работи в него. А за да разбере живота, човек трябва да работи за славата Божия.

Всички хора търсят своето добро, но не и славата Божия. За да дойде доброто за човека, той трябва да търси славата Божия. Търси ли славата Божия и неговото добро ще дойде. Не търси ли славата Божия, доброто няма да дойде. Щом доброто не дойде и животът му ще се обезсмисли. Следователно, ако искаш учен да станеш, ще търсиш славата Божия. Ако искаш богат да станеш, ще търсиш славата Божия. Който търси славата Божия, той всичко придобива; който не търси славата Божия, той всичко губи. Непреривно работете за славата Божия, за да работи и Бог непреривно за вашето добро. Докато слугата работи за интересите и славата на своя господар и господарят му ще има предвид неговото добро. Към добрия слуга и господарят е точен, изпълнителен. Щом дойде определения ден и час за възнаграждението му, господарят веднага плаща.

Лекция *“Единство и общност”*, „**ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ**”, ООК 1927-1928г., Хелиопол, 1995.

У всеки един човек има туй, доброто. У всички хора има една добра черта. Не мислете, че доброто трябва сега да го придобиете. Не, то е вложено във вас, изисква се само време, т.е. благоприятни условия да се прояви. А те от вас зависят да ги създадете.

Беседа *“Възпитателната сила на страданията”*, **“НОВИТЕ СХВАЩАНИЯ НА УЧЕНИКА”**, МОК, година IV, 3 лекция, 2.11.1924 г., ИК “Жануа’98”, София, 2005 г.

Но. 343. Когато съзнаеш, че всичко в света е създадено и сътворено от Бога, а ти си проява на неговия творчески ум, в теб се ражда Доброто.

Но. 220. Искате ли да дадете живот на доброто в себе си, мислете за него, занимавайте се с добрите мисли, чувства и постъпки, за да живеят те във вас.

Но. 225. Прави всичко, за да поощряваш хората към добро.

Но. 210. Свободният човек се проявява така, както Бог го е създал. Той е естествен във всичките си прояви. И като срещне своя ближен, първо вижда Доброто в него.

“МОЛИТВИ, ФОРМУЛИ, ПРАВИЛА И МЕТОДИ ЗА РАБОТА”

съставил Нестор Илиев, изд. Бяло Братство, 2003 г.

Например, като мислите за добрия човек, вие казвате, че добър е само онзи, който прави добро. Добрият човек не прави само добро, но той мисли добре и чувства добре. Има още ред качества, които определят добрия човек. Вие даже не сте помисляли, не сте сънували, какво нещо е добрия човек. Апостол Павел е казал: “Нито око е виждало, нито ухо е чувало, това, което е приготвено за онзи, който люби Бога.” Същото може да се каже за добрия човек: “Нито на ум е дохождало на човека, какво нещо е доброто.” Велико нещо е доброто! Да живееш в доброто, значи да живееш в рая.

Беседа “Граници на живота”, държана на 8 август 1934 г. на Витоша, „Великото в живота”, Варна, 1998 г.

Когато човек дава повече или по-малко, отколкото трябва, и в двата случая греша. Той трябва да дава точно колкото е определено. Когато прави добро, човек не трябва никога да съжалява, но всякога с радост да си спомня, че е направил някакво добро. Ближният, на когото е направил доброто, също така с радост трябва да си спомня за направеното добро. Истинското добро е това, което предизвиква радост в Бога, в ближния ти и в самия тебе. Ако при всяко направено добро едновременно не се предизвика тази тройна радост, то не е направено, както трябва.”

Беседа “Противоречия и възможности”, държана на 12 август 1934 г. на Витоша, „Великото в живота”, Варна, 1998 г.,

...който иска да върви напред, който се стреми към Бога, който иска да расте в Божествения живот, трябва му работа и борба. В този стремеж седи доброто на индивида, доброто на обществото, доброто на цялото човечество.

Стари и нови мехове, НБ от 12 юли 1915 г.

На физическото поле няма условия всички хора да бъдат богати и учени; но добри – всички могат да бъдат. Пожелайте добродетелта, която не принадлежи на физическия свят.

Словесното мляко, НБ от 16 ноември 1914 г.

Гледай на добрите си постъпки като на скъпоценни камъни, които си придобил в живота си! Те са награда за твоя живот.

...

Помнете: Царският път на душата е добрата мисъл на духа.

...

Съблюдавай разумния порядък на Божествената душа, в която силата предшества свободата; свободата предшества светлата мисъл; светлата мисъл предшества добрите чувства. Добрите чувства предшестват добрите постъпки. По този път се постига щастието, което търсиш.

беседа “Царският път на душата”, “ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА”, Рилски и съборни беседи, 6 август – 6 октомври 1935 г., ИК “Алфа-Дар”, София, 2005 г.

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие се повдигате, същевременно помагате на себе си, както и на цялото човечество. Щом желаеш доброто на всички хора, ти изучаваш Христа. Тогава Христовият Дух е в теб и почваш да разбираш Христа.

....

Трябва да покажем, че в нас има нещо Божествено. На врага ще гледаш да му направиш едно добро. Чрез това добро ще се парализира неговата сила, с която иска да ти направи пакост. Така ще го обезвредиш и той ще хвърли оръжието.

...

Господ, когато ти правеше добро, дали го правеше за твоята добрина? – Правеше го за Любовта, която има! Еднакво трябва да обичаш тези, които ти причиняват скръб, и онези, които ти причиняват радост.

“АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША” том I, стр. 140-143, изд. Бяло братство, София, 1999 г.

Любовта ражда доброто.
Доброто внася в нас Живот, Светлина и Свобода!

лекция “Природа и Геометрия”, **“НОВИТЕ СХВАЩАНИЯ НА УЧЕНИКА”**, МОК, год. IV (1924-1925), ИК “Жануа’98”, София, 2005 г.

Същината на човека е Доброто!
Ученикът трябва да разработва Доброто в себе си. Затова е пратен на земята.

За Доброто трябва воля!

За да вървиш нагоре, изисква се воля. А само при доброто се отива нагоре.

За злото няма нужда от воля; ти само стъпи в течението, и то ще те повлече надолу.

Воля трябва за Доброто!

“СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ”, стр. 102, изд. Бяло Братство, София, 2002 г.

Паневритмията е в хармония с изгряващите сили в човека и в живота. Те са вложени в нея. Тя ги събужда и подтиква към дейност.

Кои са тия изгряващи сили? Те са следните:

1. Доброто. Това е непоклатимата канара, здравата основа, върху която се гради, какъв да е разумен живот. Съграденото върху доброто е неразруσιμο. Това, което се руши, не е добро. Доброто свързва човека с неизчерпаемия източник на сили. Силата на доброто прави човека крепък, канара при всички мъчнотии и препятствия. Прави го силен да устои, да преодолее всичко и да победи.

ПАНЕВРИТМИЯ, стр. 27, София, 1941 г., /съдържа се във фототипно издание "Паневритмията в автентични документи 1938 – 1942 г., 2004 г."/

От вас се иска именно това – винаги да гледате на добрата страна на нещата. Срещнете един човек и казвате, че е грозен, че не можете да го търпите. Ако грозният не дойде, красивият никога не може да се яви. Грозният е сянка на красивия. Ако грозния не съществува, красивият никога не би се проявил. Следователно, за да се прояви доброто в живота, първо трябва да се явят сенките на нещата....

Човек е недоволен от живота си. Защо? Недоволен е, че не е добър. Не се смущавайте. Бъдете доволни от себе си за даден момент и се стремете следния момент да се изправите. Проявявайте се такива, каквито сте.

Какво разбирам под думата "млад"? Според мене, млад е онзи, който има възприятия за Любовта, за Мъдростта и за Истината. Той всичко възприема и лесно се ориентира. Той не съжالياва, че има зло в света и казва: "Да проявим доброто!" Като види, че някой се окалял, той взима вода, измива го, а след това му дава чиста риза да се преоблече. Тъй щото добри хора са онези, които са готови да помагат на бедни, на страдащи, на паднали. Те не се занимават с критика.

Лошото в света стои в това, че хората се възмушават от доброто. Да се възмушава човек, това е право, но не от доброто. От злото трябва да се възмушава той.

"Разбиране и съзнание", 1 август 1937 г., "ЛЪЧИ НА ЖИВОТА", Рилски беседи, изд. "Жануа '98", 2004 г.

Кое е по-силно в живота: доброто или злото? Доброто е по-силно. В борбата между злото и доброто, злото всякога губи, а доброто печели. В първо време злото е силно, а доброто слабо. В края на борбата доброто става силно и побеждава, а злото отслабва и всичко изгубва. Доброто винаги печели, понеже Бог е на негова страна. След всяко страдание, което човек преживява, доброто в него се усилва, взима надмощие над злото. Щом доброто победи злото, последното престава да мъчи човека. В края на борбата доброто пита злото: "Познаваш ли сега, кой от двамата е по-силен?" Когато злото признае своето безсилие, доброто се ръкува с него приятелски и продължава своя път. Човекът усилва доброто в себе си чрез

страдания. В това отношение, страданието е път, през който човек неизбежно трябва да мине. Доброто трябва да вземе надмощие пред злото.

Кои са отличителните белези на злото и на доброто? Злото не може да расте, но постепенно се смаява и изгубва. Доброто постоянно расте и се увеличава. Който прави зло, той всичко губи и се смаява. Който прави добро, той постоянно печели и израства. Който мрази, той постепенно отслабва. Който люби, той силен става. Правиш ли зло, ти се смаяваш. Правиш ли добро, ти растеш. Мразиш ли, ти отслабваш. Любиш ли, ти силен ставаш. Злото заробва човека, доброто го освобождава. Доброто, Любовта е огън, който побеждава.

Сега не ви казвам, че трябва да вярвате, но казвам: Живейте в Любовта! Животът е добър. Животът е чист, защото излиза от Любовта.

беседа "Двете състезания", 8 август 1937г., "ЛЪЧИ НА ЖИВОТА", Рилски беседи, изд. Жануа '98, 2004г.

Красотата на Божия гняв и законът на противоположностите

"Понякога Бог се гневи на грешния, че не е сгрешил както трябва. Понякога Той се гневи и на праведния, че не е направил доброто както трябва. Тази мисъл обаче е толкова твърда, че тя ще послужи за съблазън на слабите. Това положение съществува в света по силата на неизбежния закон на контрастите, на противоположностите. Според този закон когато някой върши най-голямото добро в света, същевременно друг някой върши най-голямото зло. Ако първият не върши добро, и вторият няма да върши зло. Значи всеки момент в живота се извършват две противоположни едно на друго действия, с еднаква сила и мощ. И Апостол Павел е казал: "Ако грехът не се увеличи, и доброто няма да се увеличи."/стр. 56/

Трябва ли?

"А твърдата храна е за свършените." Животът е твърда храна, но ако вие не разбирате отде е произлязъл той, трябва ли да се отказвате от него? Ако не можете да свършите университет, трябва ли да се отказвате от знанието? **Ако никой не ви обича, трябва ли да се откажете от Любовта? Ако никой не ви е направил добро, трябва ли да се откажете от правене добро на другите?"**/стр. 89/

Злото е необходимост за онези, които не са вървели в крак с доброто

"Какъвто остен представя гладът за хората, също такъв остен е злото. Следователно и злото е необходимо в света, за да подтиква хората към деятелност. Какви са схващанията на хората за злото, не е важно за нас, но ние казваме, че злото, като сила в света, някога е било добро. Доброто на миналите векове е днешно зло, а днешното добро ще бъде зло на бъдещите векове. Значи, само по себе си, доброто никога не може да се оформи. Това, което всякога остава непроявено или неоформено, е добро; всяко нещо, което се проявява, е зло."/стр.115/

Животът трябва да се разглежда от две страни

"Две причини има, за да бъде човек недоволен: понякога той е

недоволен от преизобилие, а някога - от недоимък... Както недоволството има две страни, така и доволството, радостта има две страни. Човек може да се радва, когато не му се дават някои блага; той може да се радва, когато получава известни блага. Който иска да изучи дълбокия смисъл на живота, той трябва да го разглежда от две страни. Като разглеждаме живота от двете му страни, ние виждаме, че може да се живее и в тъмнина, и в светлина. Много добрини са създадени в тъмнина, и много злини са създадени в светлина. И обратното е вярно: най-големите добрини са създадени в светлина, и най-големите злини са създадени в тъмнина.”/стр. 122, 123/

Съзнателно греша, съзнателно прави добро

"На земята живеят млади и стари души: младите души се познават по това, че като са живели малко на земята, нямат много опитности. Старите души пък са живели много; те разполагат с много знания, с големи опитности. Следователно, ако една стара душа греша, тя съзнателно греша; ако прави добро, тя пак съзнателно прави добро. Тия стари души, със знания, с опитности, ние наричаме още напреднали души.”/стр. 124/

Само Бог има право да диша

"Мнозина питат: Защо човек плаче?... Той е пипнал без позволение едно свещено място от "дървото за познаване на доброто и злото". Затова именно майката казва на детето си: Докато си в утробата ми, само аз имам право да дишам. Ти ще дишаш чрез мене. Щом искаш да дишаш самостоятелно, ти си бутнал вече свещеното място на "дървото за познаване на доброто и злото" и трябва да излезеш вън от рая. Такъв е законът. Този закон има приложение и в цялата природа. Само Бог има право да диша. Ние ще дишаме чрез Него. Обаче, недоволни от това положение, ние искаме да станем като Бога, вследствие на което се докосваме до "дървото за познаване на доброто и злото", за което излизаме от рая.”/стр. 160/

“Ни мъж, ни жена”. Сила и Живот. Десета серия (1927–1928). Том II. София, 1933.

В разговора, който се подхваща, Учителя каза:

Любовта към ближния ще роди доброто в нас. Не можеш да направиш добро, докато не обичаш. Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога навсякъде? За да бъдеш добър, се изисква много малко. Например, ще дадеш чаша вода някому. Ако не можеш да направиш добро на някой човек, направи добро на някое животно, растение или извор. Преди всичко, направи добро на краката си измий ги вечер. Ако не можеш да направиш добро на краката си, как ще можеш да направиш добро на хората? Като изядеш ябълката, посей семките. Прави добро на другите, понеже те са част от теб. Мисли, че си добър, но не можеш още да проявиш добрината си. Добър човек е онзи, който живее за Бога. Лош човек е онзи, който живее за себе си. Който живее лошо, никога не е ви-дял Бога, а който живее добре, Го е видял. Като правиш добро, ти се приближаваш до Бога. Не с едно добро дело, но с оная велика подбуда вътре в теб ти се приближаваш към Бога.

Ще ви дам едно правило — във всяко добро, във всяка добра

постъпка трябва да правим връзка с Божествения свят, за да се изяви. Например, подаваш чаша вода някому; спри се, вдълбочи се вътре в себе си, почувствай любов към него, изпрати му струя от любов. Като почакаш малко, за да дойдеш до това състояние, при което да поднесеш чашата вода, ти влагаш в нея нещо ценно от своята душа. И тогава заедно с водата твоят ближен приема и онова Божественото, което излиза из дълбините. В света, от който сме излезли, ни държат отговорни за всичко, което правим с онова, което са ни дали. Като направиш добро, печалбата остава на теб.

Някой път музикантът не може да работи, ако няма музикална среда. Значи хиляди музиканти трябва да работят, за да има подбуда. Също така в доброто хиляди хора трябва да работят добре, за да има подбуда. Онези, които не вършат Волята Божия както трябва, създават злото. А онези, които знаят как да вършат Волята Божия, Бог прави доброто чрез тях. Когато някой човек ти направи добро, ти отдай слава на Бога, съзнай дълбоко в себе си, че това е от Бога, а не от човека. Когато даваш нещо, давай го със съзнание, че то принадлежи на Бога, а не на теб. Богатството, което имаме, е на Бога.

Казват сега: “Бъди добър”. Как ще бъдеш добър, ако не виждаш Бога и доброто навсякъде? Лошите хора работят индивидуално, само за себе си, а добрите хора - колективно, за другите и за себе си.

В човека има нещо фатално. Той кара праволинейно и току извърши нещо лошо - това е в Плътта. Плътта трябва да се покори на Бога. На горния свят всичко е в хармония, защото всички си помагат един на друг и то по Любов. Там законът е доброто. Обичат се и си правят добро.

Доброто управлява света. Злото представлява външен кратковременен порядък, а доброто — един вечен порядък. Да се прави добро не е дълг, а привилегия. При един философ отишъл един богаташ и го попитал как да постъпва, че да му провърви. Философът му казал: “Ще ти дам две думи и ще ти върви, но за тези две думи ще платиш. И ако не ти върви, аз ще ти върна парите, а ти ще ми върнеш думите назад.” Тези думи били: “Бъди добър!” Богаташът, който по-рано мислел как да откъсне някой лев от заплатата на работниците си, как да направи някоя далавера, вече си спомнял думите: “Бъди добър!” Той искал да подведе някого, но си спомнял думите и не го правел. И оттогава насам неговите работи почнали да се уреждат. Та доброто, което прави човек, урежда работите на другите, а и неговите работи се подреждат. След време богаташът пак отишъл при философа. за да му каже: “Твоите думи не връщам за нищо на света!”

Най-мъчният въпрос, който съществува в света, е да станат хората добри. Това е голямо изкуство. Трябва да работите. Единственото разумно нещо в света е доброто. То е вечното, мощното. Това, което може да превръща алхимически нещата, това, което може да превръща простите елементи в скъпоценни камъни, това е само доброто. Любовта прави очите чисти и светли, а злото ги прави тъмни. При злото лицето потъмнява, а при доброто става светло. Като видя някой човек, мен ме интересува да знам дали е отворил вратата на доброто и на Любовта. Самовъзпитанието трябва да се започне оттам. Правиш ли едно добро, една малка услуга, никой да не те вижда, върши я и да ти е приятно. Например, в гората полееш едно цветенце и ти е приятно. Никой не те е видял. Това цветенце стои в ума ти. Доброто е условие за Съвършенство. Защо трябва да бъдем добри? За да

имаме условия за Живот и защото Съвършенството е живот и наша цел.

Най-първо грехът е като една много хубаво облечена мома - спретната, обкичена с пръстени. Но извършиш ли грях, той се облещя насреща ти като една стара, беззъба баба. Един човек, като направи зло, остарява, а като направи добро — подмладява.

Човек отведнъж не може да придобие добрия живот. За да бъде сега добър, трябва да се е трудил с векове. Всяко добро дело, всяка добра мисъл увеличава нашата вяра. Само когато човек действа с Добро е свободен. Правиш ли зло, ставащ роб на условията. Ако си лош, ти си вързан роб. Като дебнеш някого да убиеш, то друг някой ще дебне теб и тогава свободата я няма.

Бог е Доброто в света. Когато човек върши зло, то идва от тъмните духове. Когато направиш едно лошо дело, тогава имаш вече помрачение в ума си и в чувството си и не можеш да видиш ясно положението. При всяко добро човек се освобождава. Ако направиш една лоша постъпка, ограничаваш се; тогава побързай с добрата, за да се освободиш. Някой ще каже: “Защо ще правим добро?” Без него не можеш да растеш. Вие сте дали обещание горе и защо не сте го изпълнили тук? Съвършено друго направление са взели хората, с други работи се занимават.

За да живееш добре, трябва да се заобиколиш с добра среда. А добра среда ще си създадеш само чрез правене на добро. Не правиш ли добро, не очаквай никакъв добър живот и никакво щастие, никой не се интересува от теб. Значи от теб зависи да бъдеш щастлив или не.

....

При всяка добра постъпка човек чувства в себе си една радост, влиза в един нов свят, усеща се силен, мощен. Намира се израснал и като че ли завеса след завеса се вдигат пред него.

Защо човек при Доброто се чувствава радостен? Защото е в хармония с основния закон на Битието — Единството. И тогава приток на сили от целия всемир се влива в него.

В процеса на злото изобилието се превръща в немотия, а в процеса на Доброто немотията се замества с изобилие. Доброто е капитал, с който в бъдеще ще се функционира. Всяко направено добро е щастие за човека. Не се отказвай да направиш добро, за което в дадения момент ти се явява случай. Друг път може да направите друго добро, но именно това добро повече никога няма да имате възможност да го направите. Като направите добро, то ще се върне към вас. Същото важи и за злото.

Когато човек умре, нищичко от своето имане не може да пренесе от този свят в онзи. На границата има митничари, които всичко спират и задържат. Обаче светиите знаят начин да пренесат всичкото си имане на онзи свят — става чрез правене на добро. Да бъде човек добър, това е здравословно състояние. Ако не бъдеш добър, нищо не можеш да постигнеш. Всички най-добри постижения почиват върху Доброто.

Някой казва: “Никой не ме приема. Не ме почитат хората”. Че как ще те почитат хора, на които нищо не си направил? Иди, излекувай един човек и ще те почитат. Като влезеш в едно място, дето се карат, виж защо се карат. Единият има да дава, а другият има да взема. Ще им кажеш: “За

колко се карате?” — “За хиляда лева”. Тури ги там и им кажи: “Вземете ги и се почерпете!” Има закон: когато правите добро някому, вие го събуждате. И най-малкото добро, което направиш, то е за твоя сметка, ще ти дойде на помощ и ще те избави от голямо нещастие. Може да ти се струва за нищо, но една твоя светла мисъл изпратена към някого, като някой Ангел ще дойде при теб, когато си в най-голяма нужда, и ще ти помогне. Ако направиш едно малко добро на някое същество от Невидимия свят, ще се уредят вашите въпроси за цяла година. Болен или не, ти се наведи, вземи падналата ръкавица и я подай на човека.

На един човек не му вървяло никак в живота. Веднъж се препънал в един паднал човек, чийто крак бил счупен и си казал: “Досега не съм правил добро”. И го занесъл на гръб в града. А този човек бил виден. И оттам насетне тръгнало на първия.

Всякога можеш да правиш добро. Например, някой има нужда от помощ, но си болен; насочи мисълта си да му помогнат. Тогава все ще се намери кой да му помогне. Има голямо разнообразие в това. Начинът, по който ти можеш да направиш добро, е само твой; всеки да прави добро, както знае. Аз минавам покрай някого, давам му една ябълка и си отивам. Друг ще му даде нещо повече и ще поговори с него. Трети ще му даде нещо, но и ще му каже “Ела с мен”, ще го заведе къщи на обяд. Никой друг не може да направи така доброто, както ти можеш да го направиш. Красиво е вечното разнообразие в доброто.

Веднъж един добър човек пропаднал, отчаял се и си казал, че не струва да се прави добро. Казал си: “Вече никому няма да правя добро”. Един ден той попаднал в една разбойническа банда и разправил на главатаря живота си от игла до конец, като не пропуснал да каже, че не си струва човек да прави добро. “Аз съм правил, правил добро и какво от това?” Главатарят му казал: “Благодарение, че си правил добро, сега главата ти няма да падне от раменете ти. Едно време ти ми направи добро и затова сега те пощадявам.” Онзи го попитал: “Като ти направих добро, защо стана хайдутин?” Другият му отговорил: “Аз станах хайдутин, а ти стана предател. Защото като се отказваш от доброто, ти си предател. Аз съм хайдутин, но още не съм станал предател. Хайде да си вървиш у дома и да правиш добро както по-рано и аз ще напусна хайдутлука”.

Малките подтици на Доброто постигат големите работи в света. Мислете първо за хората и после за себе си. Като направиш едно добро, 25 хиляди години ще жънеш последствията.

Една сестра каза: “Моят мъж дава дрехи и пари на другите”.

Това е нищо. Това не е благодеяние. Дадеш дрехи, пари, хляб — добре, но кое е по-ценно? Да дадеш от своята душевна Любов и Светлина, тогава си добър. Новото схващане не стои да направиш добро някому по обикновен начин. Срещам някой човек. Няма да му отворя моето шише и да му дам, защото после пак ще има нужда от вода, но ще го заведе на извора. Ще му кажа: “Ела с мен при извора. Трябва да го заведе при извора! Преведете този СИМВОЛ. Дай някому книга да чете и ще му кажеш: “Ако изучиш тази книга, всичко ще имаш”. Ние искаме сега щастие, но щастие то е резултат. Първо, човек трябва да се научи да прави добро някому; второ, щастие то ще дойде след ученето и трето, другият също ще последва с

правене на свое добро на някой друг и т.н.; това е то отворено, живо добро.

Има добро над кармата. Има добро, което е за ликвидиране на едно зло. Тогава ти правиш добро по кармични причини. Но има друго добро за самото добро, не по кармични причини. Това е вече дихарма. Това е истинско добро. Има вода само за миене, а има друга вода, по-чиста — за пиене. Доброто, което някой прави по кармични причини, т.е. като отплата за добро, сторено нему в миналото, е ценно за Небето, обаче най-ценно е това добро, което става не по закона на кармата, но по Свобода и от Любов. Не само веднъж на годината да правиш добро, а всеки ден, макар и да бъде микроскопическо добро; тогава умът, сърцето и душата ти ще работят отлично. Където и да си, при каквито и условия да се намиращ, имаш възможност да направиш добро. Зад Доброто се крият придобивките на човешкия Живот. И при най-лоши условия имаш възможност да направиш добро. Защо светът да се пъпни с тези думи: “Аз не мога, нямам условия”. В Природата, откъдето минеш, можеш да направиш нещо. Видиш някой камък и се спънеш; я го тури на място. Или видиш някоя книжка да се търкаля по пътя я се наведи, вдигни я и я прибери настрана. Всичко това, което правите, се отбелязва в Природата. Има една книга, в която се записва.

Ти питаш как да правиш добро. Като го правиш никой да не те знае. Направеното добро е като оазис, в който може да се спре някой жаден. Вие всички сте от едно семейство, но не се познавате. Никога не съжалявай, че си направил добро. Борбата между доброто и злото е една голяма тайна, с която се занимават Великите духове.

Прочетете тома “Царският път на душата” и открийте това, което е най-важно и което може да се приложи.

“АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША”

том I, 170 стр., изд. Бяло братство, София, 1999 г.
